

det er ikke nødvendigt, at han er det i den Forstand, hvori Ændringsforslaget til § 2 beskriver ham. Det er ikke nødvendigt, at han har saa vidtgaende Kundskaber, saa at han ikke blot er kendt med Regnskabsvæsen, men tillige er lovkyndig og handelskyndig; man vil dermed gaa langt videre end nødvendigt for dette Lovforslags Skyld, og det vil vistnok begrænse Kredsen af de Personer, der kunne anvendes, saa stærkt, at det kan være tvivlsomt, om man under de nu foreliggende Forhold kan faa et tilstrækkeligt Antal Personer til at udføre de Hverv, Lovforslaget foreskriver. Jeg tror ogsaa, at det vil være at gaa for vidt, naar man vil sige, at saadanne Personer, hvad enten det bliver mange eller faa, skulle have Eneret paa at anvendes overalt ved de Lejligheder, Ændringsforslaget omtaler. Derimod ville jeg kunne gaa med til en Ændring, for saa vidt det fandt det høje Tings Bifald, som gik ud paa at lade det bero ved de autoriserede regnskabskyndige Tillidsmænd, som omhandles i Lovforslaget, og give dem, ikke Eneret til at foretage Revisioner, men give dem ogsaa i Tilfælde udenfor Lovforslaget en offentlig Troværdighed, saa at de ogsaa udenfor Lovforslaget kunne anvendes, om de paagældende Autoriteter eller private fandt Anledning til at anvende dem, og da med den Nytte og Virkning, at det Resultat, som de kom til, havde fuld offentlig Troværdighed. Jeg tror, at man, hvis man gik denne Vej, og det senere viste sig nødvendigt at gaa videre, vilde kunne skabe Grundlaget for en videre Udvikling. Det er imidlertid et Spørgsmaal, jeg skal henstille, det er ikke for dette Lovforslags Skyld nødvendigt at indføre denne Ændring, men jeg skulde ikke have noget imod det, hvis Ændringsforslaget kunde begrænses paa den Maade som anført.

Lange: Jg vil sige Tak til den højtærede Justitsminister for hans Imødekommen overfor Udvalget og skal i øvrigt indskrænke mig til at sige et Par Ord overfor det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck). Jeg kan godt forstaa den Opfattelse, han gør gældende, idet man kan se Sagen fra to forskellige Sider. Vi se vistnok paa, hvad der kaldes Akkord og Tvangsakkord, paa en forskellig Maade. Jeg har nemlig den Opfattelse, at naar en Mand faar en Akkord eller en Tvangsakkord, maa vedkommende Mands Aktiver opføres paa en saadan Maade, at man kan være sikker paa, at han bliver i Stand til

at arbejde videre, idet jeg anser baade en Akkord og en Tvangsakkord for at skulle være en Hjælp for den Mand, der uden egen Skyld er kommen ned i fortrykte Forhold, som han gerne vil arbejde sig ud af igen. Det er altsaa en Nødvendighed, naar man gør en saadan Mands Bo op, at hans Fordringer og Varelager blive optagne til en saadan Pris, at man er sikker paa, at Manden i Virkeligheden bliver i Stand til at opfylde sin Akkord. Det er den Grund, man maa begynde fra. Naar man ser saaledes derpaa, maa det staa klart, at det, hvis man ikke sætter den omhandlede Bestemmelse ind her, snarere vil afføde, at en saadan Købmand eller Haandværker, hvis Pligt det er at udvise den allerstørste Forsigtighed efter en Akkord eller Tvangsakkord, let bliver fristet til at være mindre forsigtig, idet vedkommendes ny Kreditorer ville se paa Sagen meget roligere, end de se, hvis man har den Bestemmelse, der er opstillet her i Ændringsforslaget. En anden Side af Sagen er den, at naar man ved alle almindelige Akkorder i Nutiden søger at varetage sine Interesser paa den Vis, at man vedtager i Akkordforslaget, at Akkorden, for saa vidt den ikke opfyldes, maa betragtes som bortfalden — hvad man saa godt som altid gør — vil man gøre de private Akkorder mere attraaværdige for en Mand end en Tvangsakkord, og der kan være Tilfælde, hvor vi skulle være glade ved, om Tvangsakkord kan træde i Stedet for den private Akkord, selv om man ikke mener, at man skal gøre Forsøg paa at slaa den private Akkord ihjel. Mit Kendskab til Akkorder — og jeg har desto værre haft rigeligt Kendskab dertil, idet jeg væsentligt maa siges at være Grossist — gaar ud paa, at man, hvis man ikke indfører disse Bestemmelser her, hverken vil gøre Gavn for Debitor eller Kreditor, men tværtimod skabe Forhold, der ere uheldige, ikke alene paa det Omraade, jeg før talte om, men paa forskellige andre Omraader. Jeg tilstaar, at man kan se paa Sagen med de Øjne, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds gør, men jeg kan ikke faa dette Syn, fordi jeg efter den praktiske Erfaring, jeg har faaet i min Virksomhed, har faaet Blikket aabnet for, at denne Ordning er og bliver mest betryggende.

Ordføreren (Krabbe): Jeg tilføjede vistnok ikke udtrykkelig, da jeg først havde Ordet, at de Ændringsforslag, jeg ikke har omtalt, kun ere redaktionelle